

KRIKI IZ OLGICE

Številka 2

April 2004, Letnik XV

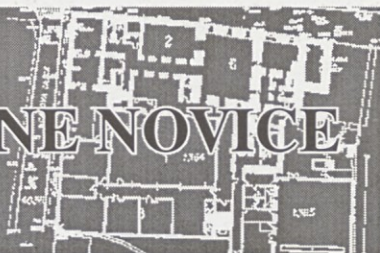

OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

PRILOGA: GRADBENE NOVICE

Strani: 7-10

SNEŽINKE

KEPE LEDENKE, SNEŽINKE BELINKE,
ČEZ HRIB VESEL OTROŠKI GLAS,
TO JE ZIMSKI ČAS.

Miha KOSI, 1.b/8

POZIMI JE VESELO

TETA ZIMA, BOTER MRAZ
STA ŽE PRIŠLA MED NAS.
KUŽA LAJA PRED PEČJO,
NAM NA SNegu JE LEPO.

Miha KOSI, 1.b/8

VABILO

Pridite in si oglejte naše lepe pridobitve.

Župan Mestne občine Ptuj dr. Štefan Čelan in
ravnatelj OŠ Olge Meglič Ervin Hojker Vas
vljudno vabita,

v četrtek, 22. 04. 2004

na svečanost ob zaključku I. faze adaptacije
in novogradnje OŠ Olge Meglič.

Ob 10.30 – otvoritev razstave fotografij Ptujske uličice,
avtorice Maše Štebih,

učenke I. razreda, mentor g. Stojan Kerbler.

Ob 11. uri – otvoritev I. faze adaptacije in novogradnje
OŠ Olge Meglič.

Vesela bova Vaše udeležbe.

AVTO

Avto je zbolel,
ko s ceste je zletel,
ga peljemo v bolnišnico,
da mu motor popravimo.

Luka TEŽAK, 1.B/8

DREVO

Na gozdni poti malo drevo živi,
pripelje traktor in ga povozi.
Ostane zmečkano,
do konca poteptano.

Luka TEŽAK, 1.B/8

JURIJ PRIPOVEDUJE

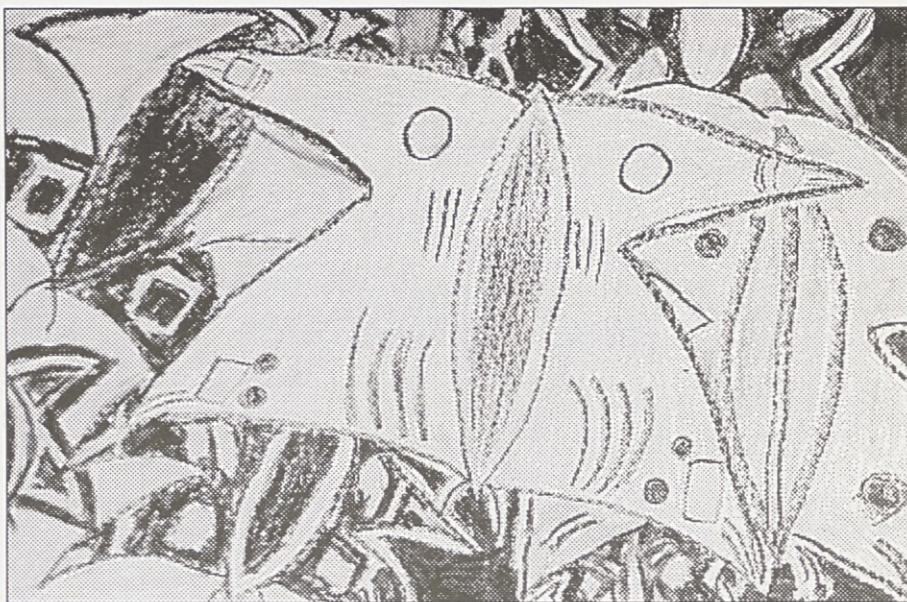
Ime mi je Jurij in sedaj stojim na pašniku pod spodnjim obzidjem, ki se vleče od Poljanske do Selške gore in kjer se je pravkar pričelo sojenje proti moji ljubezni - Agati. Obsodili so jo čarovništva. Pripeljal jo je Mihael Schwaiffstruighk z jetniškim vozičkom, ki je obstal prav sredi odra. Ko sem jo zagledal, mi je srce začelo hitreje biti in najraje bi vstal in stekel k njej ter jo rešil vseh obtožb. Vendar nisem.

Točno ob desetih so prispeli sodniki: Mändl, grajski pisar, mestni sodnik, grajski žitničar, zlatar Frueberger in še nekdo, ki se ga ne spominjam. Agato so obtoževali za najbolj okrutne stvari, jo izpraševali o stvareh, za katere smo vsi meščani vedeli, da jih ni zakrivila ona.

Ko sem pogledal njen obraz, sem se začudil, saj je bila tako mirna in ljubezna, kakor da ne bi bila na sodišču. Pomislil sem na to, kako okruten mora biti Marks Wulffing, da jo gre zaradi tega, ker ga je zavrnila na plesu, obtožiti za čarovnico.

Z Izidorjem sva bila zaslišana in oba sva povedala resnico. Njega so zasliševali manj časa kot mene, saj sem se pred sodniki vedel nespodobno. Med drugim so me vprašali, ali verjamem v čarovnice. Na to vprašanje sem odgovoril, da ne. Ko me je črni vprašal, zakaj ne, sem odgovoril: "Ker še nobene videl nisem." Nato me je vprašal, če sem jo kdaj videl, da bi jahala na prašičku. Na to sem odgovoril, da prav nikdar ne. Suhi gospod iz Ljubljane se je kislo držal, vendar se ni pritožil, saj je vedel, da baronu ni nevšeč, če se Ljubljančan jezi.

Ljubljančan me je vprašal, če sem hodil v šolo. Odgovoril sem: "Pri očetovih jezuitih v Ljubljani in že takrat so nam pripovedovali, da je učen jezuit spisal debelo knjigo, s katero je dokazal, da čarovnic sploh ni." Frueberger je na začetku hotel

Aleksandra TOPLAK, 7.a/9

izvedeti pisateljevo ime in ga kaznovati, vendar ko je izvedel, da je knjigo napisal grof, je utihnil.

Kmalu so poklicali Marksa, da bi se izpovedal. Ta je pred sodniki pokleknil in se z roko tolkel po prsih. Spomnil se je čisto vsake podrobnosti in je razložil, da je neko noč zagledal na nebu štiri pike, ki so krulile. Ena izmed njih se je spustila na domače dvorišče. Rekel je, da jo je videl zelo razločno in da je bila brez dvoma Agata Schwarzkobler. Povedal je tudi, da ga je Agata udarila z roko in pri tem udarcu je čutil, da ima nekaj v nogi. Neke nedeljske noči pa je vstal in z nožem globoko zarezal v meča. Iz njegove rane so se zvalili kremen, dve igli in dva bodeča žeblija. Temu seveda nisem verjel in tudi ostali meščani ne, toda njegova zlobnost se je še nadaljevala.

Na levi nogi je odvezal nogavico in pokazal svetlo brazgotino. Ta je na sodnike močno vplivala. Agata je na njihovo vprašanje, če ima kaj pripomniti, odgovorila, da kar govori Marks, ni res.

Tudi zlobni Frueberger se ni predal. Rekel je, da bo obtoženo

najbrž treba malo "spodbuditi" k priznanju. Zatulila je: "Nadelprob, Nadelprop!" Ko sem zaslišal te besede, mi je srce od besa kar poskočilo. Tudi meščani so ob teh besedah zajeli sapo. Medtem ko so se prepirali, če bi "Nadelprob" izvedli na gradu ali bi to strašno mučenje izvedli kar tam, je prišel Urh Falenič z debelim zapečatenim pismom, ki ga je napisal sam g. škof. Predsednik ga je prebral in vsi so sklenili, da naredijo točno tako, kot je škof zapovedal. Le ta je zapovedal, da naj se obtoženka poskusi z vodo, in sicer tako, da bo rešena vseh obtožb, če pride na kakršenkoli način živa iz vode. Obraz se mi je razlezel v širok nasmeh. Takrat sem poskočil in Agato vzel v svoje roke ter jo odnesel na voziček. Vse ljudstvo me je glasno hvalilo.

Loško ženstvo je tisto popoldne Marksa teplo z golimi rokami ali pa kar z metlami. Ampak to še ni bilo vse. Ko je pritekel čez most mimo kapucinske cerkve, so zidarji nanj usuli malto in apno, da je izgledal kot na novo ometan zid.

Po tistem dnevu je Marks izginil in nihče ni vedel kam.

Eva BANKO, 7.b/8

JURIJ PRIPOVEDUJE

Na dan svetega Tirbucija se je ob desetih začela sodba. Z Izidorjem sva zjutraj odjezdila v mesto. Med potjo sva oba ugotovila, da vsi na poti vedo, kaj se dogaja in veliko jih je že romalo proti mestu. Sodba se je dogajala na pašniku, ki je bil ograjen. Ob devetih je ob ograji stala množica ljudi, ki so nestrpnost čakali na pričetek. Nenadoma smo na bregu zagledali voziček, ki je prevažal našo Agato, konja pa je vodil Mihöl Schwaiffstrigkh. Voziček sta spremljala dva grajska hlapca s sulicami. Ob desetih so k svoji mizi stopili sodniki, Mändl in pet asesorjev. Tudi iz Ljubljane so poslali suhega sodnika v črnem plašču, ki je v sitnobi prekašal celo Freubergerja. Glavar je oznanil, da bo po milosti gospoda Frančiška vodil razpravo, na kateri bo vsak deležen sodbe in da bo presodil, ali je bilo vse narejeno prav. Mändl je začel Agato izpraševati o srečanju s hudičem, kdaj je bila prvič na Slivnici in kje je dobila prašička. Vprašal jo je tudi, če je Marksu Wulffingu v nogo potisnila iglo, kremen in žebelj. Tako so Agati zastavljali različna hudobna vprašanja, ona pa je vse zelo mirno in suvereno zanikala.

Nato se je razjezil Frueberger in ji očital, da je trdovratna grešnica, ljubljanski sodnik pa je smehljaje pripomnil, da jo bodo že pripravili h govoru.

Zaslišana sva bila oba z Izidorjem. Izidor je bil zmeden in so ga kmalu poslali nazaj na klop. Mene so bolj poslušali, posebno tisti ljubljanski sodnik je kar naprej postavljал nova vprašanja. Med drugim so me vprašali tudi, če verjamem, da so čarovnice na svetu. Jaz pa sem jim po resnici povedal, da ne verjamem, na vprašanje zakaj pa sem preprosto odgovoril, da še nikoli nobene nisem videl. Vprašali so me, ali sem videl Agato jahati

Katja VUK, 7.a/9

na prašičku. Odgovor je bil preprost: "Nikoli".

Sodba se je nadaljevala, Agato so obsodili. Rekli so, da jo bodo vrgli v reko. Dogodki današnjega dne so bili odraz čiste hudobije, kakršne se ne smejo ponoviti.

Ino SUHADOLNIK, 7.b/8

MAMICA

Bliža se dan materinstva. Dan, ki je namenjen vsem mamicam. Mamica je zame najlepša, najboljša. Imam jo najrajši, bolj kot karkoli na svetu. Želim ji zdravja, veselja in vsega, kar si skupaj želiva. Moja mami, hvala ti. Imam te rada! Tudi jaz si želim postati mamica.

Sara POTRČ, 2.a

Vesna ROJKO, 7.b/9

ŠE ZDAJ GOVORIJO O TEJ ZGODBI

Pred kratkim sta se v baru srečali Urška in Rozamunda. Urška je tako kot vedno oprezala za fanti. Rozamunda pa se je z očetom pogovarjala po mobitelu.

Povedal ji je, da pride njen zaročenec. Novice se ni razveselila. Zaročenca si ni izbrala sama, ampak ji ga je izbral njen oče. Odkar je zapustila samostan, je bil obseden s tem, da bi ji poiskal moža. Samostan je zapustila, da bi poiskala svojo srečo. Začne se ozirati za fanti. Zagleda lepega mladeniča. Ta pa ni gledal nje, ampak Urško. To jo je razjezilo. Stopila je do Urške in jo vprašala: "Kdo pa si? Kaj misliš, da si lepa? Misliš, da si lepša od mene?" In jo grdo pogleda. Urška ji odvrne: "Sem Urška. Sem lepa in sem lepša od tebe!" Potem se ne zmeni zanjo. Rozamunda se še bolj razjezi. Nekaj še kriči nanjo, potem pa vidi, da se je osramotila. Vsi jo gledajo. Vedno bolj jo je sram. Hoče se ji opravičiti, zato jo povabi k sebi domov. Urška sprejme opravičilo.

Že sta pri njej doma. Urška se razgleduje po njeni hiši. Na zofi opazi Rozamundinega zaročenca. Lep je, zato Urška podvomi v svojo lepoto. Rozamunda ošabno hodi po svoji vili. Ponudi ji šampanjec. Začneta zanimiv pogovor o lepoti. Kmalu pride do prepira. Obe kričita. Urška jo preglasi: "Poglej mojo kožo! Jaz sem lepša!" Rozamunda mirno odvrne: "Pa še kaj. Samo pomisli, koliko jih hoče biti z mano." Odločita, da naj zaročenec pove, katera je lepša. Rozamunda se zmagovalno smeji. Urška pa ga hoče očarati s

pogledi. Mladenič reče: "...Mogoče... Urška ali..." Stavka niti ne pove do konca, že Rozamunda udari Urško. Kriči, da je lepša. Sploh ne sliši, da je mladenič rekel, da ne ve. Urška pa se brani: "Kaj pa Lejla?" S tem še bolj razjezi Rozamundo. Urška na koncu pobegne.

Mladenič, ki je bil novinar, zgodbo objavi. Napiše tudi roman in s tem obogati. Vsi spoznajo, kakšni sta obe v resnici. Ker noben fant noče biti z njima, gresta v samostan. V samostanu živita do konca življenja. Še zdaj govorijo o tej zgodbi.

Blažka KRIŽAN, 7.b/8

Nastja GLUŠIČ, 7.a/8

VSE LEPO PREHITRO MINE

Ostrovharju je bila za ženo namenjena lepa Rozamunda, vendar se je junak odločil za še lepšo in mlajšo sestro turškega dostojanstvenika. Rozamunda je zapustila dom in odšla v samostan.

Čez sedem let je Ostrovhar potoval z družino skozi slovenske kraje. Prenočišče je poiskal v samostanu, kjer je bila Rozamunda. Po večerji si je zaželel svežega zraka, zato je šel na sprehod v park ob samostanu. Tam pa je srečal Rozamundo, ki je še vedno hrepenela po Ostrovharju. Takoj se je vnela iskra ljubezni. Celo noč sta se sprehajala in načrtovala svojo prihodnost. Ostrovhar je sklenil poslati ženo in otroke same nazaj, on pa bi se vrnil kasneje, ko bi opravil kupčije. Žena ni slutila moževe nakane, zato je že naslednji dan odpotovala. Rozamunda in Ostrovhar sta se ob večerih sprehajala. Ona je lepo prepevala, on pa ji je pripovedoval zgodbe o svojih junaštvih. Podnevi sta vsak v svoji sobi pisala čudovite verze o ljubezni med moškim in žensko. Rozamunda je poskrbela, da so za dragega gosta kuhali izbrane jedi. Stregli so mu tudi najboljšo pijačo. Čas pa je neizmerno tekkel... Posloviti se Ostrovhar še ni hotel, saj je užival v Rozamundini bližini. Vse lepo pa vedno prehitro mine.

Rozamunda je nenadoma umrla. Na grobu ji je Ostrovhar prebral svoje ljubezenske stihe, njemu pa je nekdo vtaknil v žep zvitek Rozamundinih pesmi, ki jih je pisala zanj. Žalosten se je vrnil k družini in žalostno živel še vrsto let.

Izidor JANŽEKOVIC, 7.b/8

ZGODILO SE JE NA OLGICI

Že od nekdaj so dekleta iz Olgice ene izmed najbolj priljubljenih deklet v Ptuju. Vendar je bilo na Olgici tudi dekle, ki je zasenčilo vse druge. Ime ji je bilo Urška.

Urška je bila navzven zelo lepa, uglajena, bila je prijazna do učiteljev in vseh starejših, skratka do vseh, razen do svojih sošolk. Hodila je v razred 8.b.

V petek zvečer so učenci osmih razredov priredili božični ples, katerega so se udeležili skoraj vsi učenci šole. Seveda je bila tam tudi Urška, saj so na plesu izbirali tudi Miss Olgice.

Na tem tekmovanju je seveda zmagala in po tekmovanju šla na pijačo z nekim starejšim fantom. V gostilni si je naročila Coca-Colo in odšla na stranišče. Med časom, ko je ni bilo, ji je fant v pijačo zmešal mamilo. Urška se je vrnila in to pijačo tudi spila. Kmalu sta plačala in se poslovila. Fant je odšel domov, ona pa se je namenila nazaj na ples. Ko se je vrnila, ji je postalo zelo slabo, vendar je kljub temu šla plesat. Kar naenkrat je omedlela. Vsi so se začeli zbirati okrog nje in končno je nekdo poklical v bolnišnico. Bolničarji so prišli deset minut po klicu, vendar je bilo že

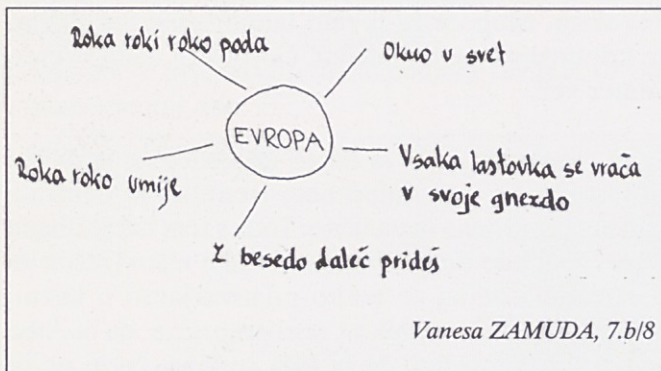
prepozno.

Urška je umrla. Na kraj dogodka so prišli tudi policisti, ki so se namenili poiskati mladeniča, s katerim je šla na pijačo, vendar ga niso našli.

Eva BANKO, 7.b/8

Gabrijela MARUH, 7.b/9

RAZKRITJE PRIPOVEDOVANJE INŠPEKTORJA HRENA

Vse se je začelo 10. maja zgodaj zjutraj. Na policijsko postajo smo dobili sporočilo, da imamo umorjenca na Salamandrovi 5. Z Benom in drugimi kriminalisti smo pohiteli na prizorišče zločina. Umorjen je bil Konrad Murko - filmski rekviziter.

Strokovnjaki za medicino so ugotovili, da je smrt povzročil natančen strel v tilnik. Balistiki pa so potrdili, da je bil naboj izstreljen iz malokalibrske pištole ali revolverja. In najbolj me je razveselilo dejstvo, da že imamo osumljenko - Jano Kranjc. Ob umorjenem smo namreč našli indeks, ki je pripadal Kranjčevi. In to še ni vse. V indeksu je bil napisan datum 9. maj, torej je osumljenka tisti dan zagotovo obiskala Konrada. Za nameček sem hitro dobil še očitca, ki bi Jano lahko kaj kmalu strpal za zapahe in s tem rešil primer. No, izkazalo se je, da je bil pijan in žal ga nisem mogel

ZIMSKA

Mrzle sape se lovijo,
med drevesi šelestijo.
Kaplje padajo z neba,
listi legajo na tla.

Zajec si podplate briše,
mucek se ne gane iz hiše.
Miška v toplo luknjo migne,
polh v drevesno duplo švigne.

Iris ŠÖMEN, 1.b/8

uporabiti kot verodostojno pričo. Osumljenko so moji kolegi na večer umora našli povsem premraženo in odpeljali so jo na Poljanski nasip - v psihiatrično bolnišnico. Trdila je namreč, da je doživela izgubo spomina - amnezijo. Vse je bilo jasno. Jana Kranjc nima alibija, zato trdi, da se ničesar ne spomni. Le še en trden dokaz sem potreboval, da bi sestavil obtožnico. Med iskanjem tega ključnega dokaza sem ostal brez Bena. Po besedah njegove sestre Rebeke je zbolel. Ko bi le vedel, kaj je Beno v resnici naklepal. Po telefonskem pogovoru z Rebeko (obtožnice še nisem sestavil), sem prvič pomislil, da Jana morda le ni morila. Moji pomisleki so bili, kot se je kasneje izkazalo, zelo pravilni.

Balistiki so ugotovili, da naboji prihajajo iz pištole 948, kalibra 22. Po Rebekinih besedah osumljenka orožja nikdar ni posedovala. Tako umora Konrada Murka nisem mogel rešiti. Nekdo pa ga je rešil. To je uspelo nezaposleni pravniku, vodji na novo ustanovljene zasebne detektivske agencije, sestri Benjaminu, osebi, ki me je v streljanju v tarčo premagala za trideset krogov, uspelo je Rebeki Cimerman. Ne vem kako, toda uspelo ji je.

Svoje razmišljanje - razkritje - je pojasnila nekega dne na Resljevi 49. Potrebno je bilo zbrati vse vpletene: vse cimre (Albo, Faniko, Meri), Sama (Merinega fanta) in Jano. Prisotna sva bila tudi midva z Benjaminom. Povabili bi še četrto cimro - Tanjo, pa so tudi njo umorili. Kot vam bom kasneje razložil, je Rebeka razrešila tuda ta umor. Njena, na začetku maloverjetna na koncu pa odlično sestavljena zgodba, se je v skrajšani obliki glasila takole: vse cimre, razen Fanike, naj bi bile usodno povezane z umorjenim. Vse so imele motiv. Alba se je hotela maščevati, Tanja je bila zelo užaljena, Meri pa malce ljubosumna. Fanika naj bi pomagala pri umoru zgolj iz razloga, da bi v zapor pahnila Jano. Umor so cimre hotele podtakniti Jani in seveda jim je uspelo. Po Rebekinem pripovedovanju so imele vse cimre tudi sredstvo za umor - Janino pištolo 948, kalibra 22. Tako sem prvič slišal za obstoj te pištole in bil sem zelo jezen, da je Rebeka z Benom in Mavricijem vred raziskovala na lastno pest in prekrivala dokaze. Rebeka je naposled povedala: "Konrada je ubila Tanja, Tanjo je ubila Fanika, ker jo je Alba prisilila v to. Načrt je skovala Alba, veliko vlogo v njem pa je nosila tudi Meri." Ničesar nisem razumel, zato sem Rebeko prosil za dodatna pojasnila. In vse mi je lepo razložila. Izvedel sem, da imata velike zasluge za rešitev umora še dva člana zasebne detektivske agencije: Beno in prav tako prisoten advokat Mavricij Benedik. No, kot že rečeno, Tanja naj bi ubila Konrada, zaradi velike raztresenosti pa je pištolo pustila na kraju zločina. Za pištolo je poskrbela Fanika, ki je še pred tem, preoblečena v

Janina oblačila (od cimer jih lahko obleče samo ona) hodila po Salamandrovi (od tod očividec). Meri je poskrbela za Fanikin alibi. Skupaj sta bili pri Merinem fantu Samu, ki naj bi praznoval rojstni dan, sam pa o tem ni vedel ničesar. Vse je šlo kot po maslu, nato pa se je Tanja začela kesati. Hotela se je izpovedati. In to ne komurkoli, temveč policiji. Tanjo je bilo potrebno odstraniti. Alba in Fanika sta poskrbeli za nastalo situacijo. Alba je Faniko namreč prisilila, da Tanjo ubije in spet se je zgodil umor - spet nič ni kazalo na pravo morilko.

Toda kaj je pokopalo cimre? Usodni so bili obiski Meri, Albe in Fanike pri Jani na Poljanskem nasipu. Mislile so, da je Jana res amnestična (sem vam že omenil, da je Jana amnezijo samo hlinila, ker je hotela zbežati pred svetom) in natvezlile so ji različne zgodbe, hotele so jo prepričati, da je ona sama res ubila Konrada. Ni jim uspelo, naša Rebekica je bila spet boljša in spretnejša. Tista Rebeka, ki me je premagala za trideset krogov v streljanju v nepremično tarčo. Že spet sem izgubil. Toda to ni prav. Res je, razrešila je umor, toda svoje ugotovitve bi morala posredovati policiji. Kako si je sploh upala delati na lastno pest? No, sicer pa konec dober, vse dobro. Moram pa priznati, da je zasebna detektivska agencija, še posebej Rebeka, delo opravila odlično. Dvomim, da bi tej zaroti sam prišel do dna. Dobra je tale naša Rebekica. Mogoče bi ji celo lahko priskrbel službo na kriminalističnem oddelku. Gotovo bi rešili kakšen primer več.

Toda vprašanje, če bi jo hoteli zaposliti, saj je delala na lastno pest in v določenem trenutku je delovala zelo nepremišljeno in panično. Toda s tem naj se ubada Rebeka ali kdo drug. Umor smo tako rešili (rešila ga je Rebeka), sedaj se lahko pogovarjamo o kazni. Čeprav je to delo sodnikov, sem prepričan, da bi Alba dobila visoko kazen, če bi bila še živa, če je ne bi Rebeka v paniki po pomoti ustrelila. Fanika bo dobila največ 2 leti, saj jo bo branil Mavricij, odličen ljubljanski advokat. Kaj bo z Meri, ne vem.

Mislim, da se zločin res ne splača. Le zakaj je Alba skovala takšen načrt? Je res tako zelo sovražila Konrada? Je bila njena želja po maščevanju tako velika, da je Konradu vzela življenje? Mislim, da zaradi maščevanja človeka ni potrebno umoriti.

Najprimernejši kraj za Albo bi bil Poljanski nasip - tam bi dobila strokovno pomoč, saj sem prepričan, da jo zagotovo potrebuje. Pa pustimo zdaj vse.

Umor je rešen in jaz odhajam na počitnice. Zagotovo bodo kratke, saj se v Ljubljani ves čas kaj dogaja. In prijatelji moji, ne podcenjujte nikogar, pa četudi je to nezaposlena pravica Rebeka Cimerman.

Miha ANDRIČ, 8.c

KRIKI IZ OLGICE GRADBENE NOVICE

Priloga

April 2004

Končana je I. faza adaptacije in novogradnje OŠ Olge Meglič. In to pred rokom.

TAKO SE JE ZAČELO

Temeljni kamen sta 23. januarja 2004 položila dr. Štefan Čelan, župan Mestne občine Ptuj in Ervin Hojker, ravnatelj OŠ Olge Meglič.

Istega dne je pričelo Gradbeno podjetje iz Ptuja s težko pričakovanimi deli.

Dotrajanih lesenih stropov ni več. Veliko prahu je bilo v njih in veliko dela, ko smo jih ustvarjali..

Z dneva v dan je bilo naše Olgice manj.

MED DELOM

Kaj bi brez moderne tehnike. Lepo in enostavno je tekel beton v drugo nadstropje, le promet ni tekel, kot smo bili navajeni. Hvala za potrpežljivost.

Zgoraj: Lesene stropje je zamenjala betonska plošča, ki bo namesto računalnikov nosila sanitarno opremo.
Levo: Bilo je in nikoli več ne bo tako.

CELOTNE SKRIVNOSTI NE IZDAMO

Zgoraj: Šola je bila veliko gradbišče, skladišče... A delo v njej je teklo...

Spodaj: Svetlobe in svežega zraka bo dovolj.

Zgoraj: Jedilnica čaka na prve obiskovalce

Zgoraj: Na prezračevalne naprave so priključeni prostori kuhinje, jedilnice,... Do jeseni 2004 tudi telovadnica.

Spodaj: Zeblo nas ne bo.

Zgoraj: Stroj za pomivanje posode še ni, monterji hitijo.

Desno: Tako je, kot bi bilo že od nekdaj tako.

Spodaj: Nova kuhinja se blešči v vsej lepoti.

Ravnatelj osnovne šole Olge Meglič se iskreno zahvaljujem županu Mestne občine Ptuj dr. **Štefanu Čelanu**, mestnim svetnikom Mestne občine Ptuj za zeleno luč adaptacije in novogradnje. Načrt zanjo je izdelal arhitekt g. **Stanko Arnuš**, Projekta Ptuj. Zahvala Gradbenemu podjetju Ptuj za strokovno in pred rokom končano izvedbo del, vodji gradbišča g. **Bogomiru Merniku** za uspešno komunikacijo ob zahtevnem delu v šoli. Gospodu **Ivanu Vidoviču**, vodji oddelka za družbene dejavnosti za skrb ob izvajanju investicijskih del, zahvala pa tudi gospe **Anici Drevenšek** iz podjetja TMD Invest za nadzor.

V času del je tekel na šoli novim pogojem in varnostnim normam prilagojen pouk. Med deli se ni zgodila nobena nerodnost in za to potrpežljivo in kvalitetno vsebinsko izvedbo dela se zahvaljujem strokovnim delavcem šole. Posebno pozornost in zahvalo si zaslužijo naši učenci, saj so bili ves čas investicije angažirani gledalci in bili pripravljeni delati v omejenih okoliščinah. Naše delo so redno spremljali tudi starši. Tudi njim hvala za podporo, strpnost, priznanje in pohvalo.

Ne nazadnje se želim zahvaliti tehničnim delavcem šole, ki so s svojim angažiranim delom prispevali k temu, da so bili šolski prostori urejeni in da je šolska kuhinja delala nemoteno.

Hvala vsem!

Seveda pa naše delo ni končano, zaključena je I. faza. Veselimo se že nadaljevanja dela.

Veselimo se bodoče naše Olgice.

Ervin Hojker, ravnatelj

Petra FILIPIČ, 7.a/9

Matic GAISER, 7.b/9

RIMA

TO JE ENA TAKA RIMA,
DA PRIŠLA JE TETKA ZIMA.
JUTRI PRIDE BOTER MRAZ,
PA BO SPET VESELI ZIMSKI
ČAS.

Miha KOSI, 1.b/8

ZIMA

ZUNAJ JE MRAZ, MOČNO SNEŽI,
VSEM SE NA SMUČIŠČE MUDI.
MUCA ZA PEČJO SEDI,
MENI SE NA SMUČI MUDI.

Miha KOSI, 1.b/8

OTROŠKI PARLAMENT

BILO JE POPOLDNE IN Z JANOM SVA SE ODPRAVILA NA OTROŠKI PARLAMENT. KO SO SE UČENCI ZBRALI, JE SOCIALNA DELAVKA ZAČELA GOVORITI. IN RES JE IZGOVORILA BESEDO: PRVI B IN A. KER NISMO ZINILI NITI EN BESEDE, JE REKLA, DA NAJ DVIGNEMO ROKE. IN DVIGNILI SMO JIH. TUDI DRUGI UČENCI SO BILI TAM IN SO SE POGOVARJALI. NATO JE PRIŠEL RAVNATELJ. POGOVARJALI SMO SE O PRIJATELJIH. BILO JE ZANIMIVO.

Lučka Marija NEUDAUER, 1.b/8

Janja JANŽEKOVIČ, 7.a/9

ODLOČILA SEM SE

Končno je prišel trenutek, ko se bom morala posloviti od šole, ki sem jo obiskovala več kot polovico svojega dosedanjega življenja in trenutek, ko moram sprejeti svojo prvo pomembnejšo življenjsko odločitev. Pravzaprav o njej po malem razmišljam že več let, toda dokončno sem se odločila šele na začetku letošnjega šolskega leta. Prepričana sem, da je ta odločitev zelo pomembna, toda meni se na prvi pogled sploh ni zdela težka...

Tako meni kot mojim staršem, (ki niso nikoli poskušali vplivati na mojo odločitev, pač pa so me podpirali in mi prigovarjali, naj se odločim sama) se je nekako zdelo samo po sebi umevno, da bom obiskovala gimnazijo. Torej sem se odločila za ptujsko gimnazijo, ki je najbližje mojemu domu in mi daje priložnost, da podrobno razmislim, kaj si pravzaprav želim v življenju doseči in se po končani gimnaziji vpišem na zeleno fakulteto. Veselilo me je dejstvo, da gredo tudi vsi moji prijatelji na isto srednjo šolo kot jaz. To pomeni vsaj košček starega in poznane v valalu vsega novega, presenetljivega, nepoznanega. Potem pa je prišel informativni dan. Prav nič presenetljivega nisem pričakovala... Nato pa je prišla zame skoraj šokantna informacija. Povedali so nam, da na gimnaziji uvajajo novost, poseben oddelek, imenovan evropski oddelek, s poudarkom na tujih jezikih, slovenščini ter kulturi evropskih narodov.

Zamisel se mi je zdela zanimiva in privlačna. In odločitev za srednjo šolo, ki je bila vedno tako preprosta, je dobila popolnoma drugačno obliko. Časa pa je bilo vse manj in manj, a treba se je bilo odločiti. Iskala sem pomoč pri starših, prijateljih in vseh ljudeh, ki so mi blizu. Vendar so vsi ponavljali:

Gregor JANŽEKOVIC, 7.b/9

»Odloči se sama, odloči se sama...« Vedno sem želela sama sprejemati odločitve, zdaj pa sem si naenkrat želela, da bi to namesto mene opravil kdo drug. Večina mojih prijateljev se ni nameravala vpisati v evropski razred, jaz pa sem si iz vsega srca želela, da bi ostali skupaj. Tehtala sem razloge »ZA« in »PROTI«. Z vsakim dnem sem dobivala jasnejšo sliko o tem, kaj hočem. Spoznala sem, da ne smem dovoliti prijateljem, da vplivajo name. Poslušati moram svoj glas in pogumno uresničevati svoje sanje. Torej sem v sekundi odločnosti prijela pisalo in na prijavnico napisala »EVROPSKI ODDELEK«. Moja odločitev me je navdala z zadovoljstvom, toda to zadovoljstvo je globoko v sebi nosilo kanček strahu in negotovosti. Pravzaprav nisem trdno prepričana, da je moja odločitev pravilna. Zaenkrat mi zadostuje to, da sem prisluhnila sebi in naredila tisto, kar sem si želela. Toda kljub temu je v meni vrsta strahov, dvomov in vprašanj. Bom kos zahtevni učni snovi? Se bom znašla v novem okolju, med novimi tujimi

obrazi? In navsezadnje... Bom sploh sprejeta na gimnazijo? Toda tovrstni dvomi seveda ne prinašajo ničesar pozitivnega, pa tudi optimistični niso. Zato je najbolje, da jih odrinem v najtemnejši kotiček svoje zavesti in razmišljam optimistično. Ali mi bo uspelo ali ne, je odvisno od mene.

Sama lahko krojim svoje življenje in svoj uspeh! Ko pomislim na to, se zavem, da je življenje pravzaprav velika odgovornost, pa tudi pustolovščina in izziv. Prav gotovo bom pogrešala svojo šolo in sošolce, s katerimi sem preživela osem nepozabnih let. Odkrito povedano, se prav bojim našega slovesa. Toda naše poti se pač ločujejo, kot se razlikujejo naši interesi in talenti.

Rada bi dosegla poklic, v katerem se bom dobro počutila, poklic, v katerem bom uspešna. Zaenkrat še ne vem čisto natančno, kakšen bo. Toda dovolj časa imam za razmislek. In od mene je odvisno, ali mi bo uspelo!

Eva FEKONJA, 8.c

BILI SMO NA RAZSTAVI URŠKE STROPNIK

Z razredom smo šli v otroški muzej. Tam smo videli polno lepih slik od Urške Stropnik. Nekatere velike, nekatere pa majhne. Potem smo se usedli na stole in poslušali pravljíčarko Lilijano Klemenčič. Predstavila nam je različne slike in pripovedovala o njih. Potem smo si lahko slike ogledali od blizu. Nismo se jih smeli dotikati. Najbolj zanimiva mi je bila največja slika o letnih časih, najlepša pa slika z zajčki. Pravljíčarka še nam je povedala, s katerimi barvami je slikala Urška Stropnik in kje je slikala. Slikala je doma v svoji hiši, kjer je polno vodenih barvic in temper.

Petra Smolinger, 3.a

BILI SMO NA PLANINSKEM TEČAJU

V torek smo spoznali učitelje in učiteljice plavalnega tečaja, katerega smo se učenci 2.b razreda zelo veselili.

Najprej so nas plavalni učitelji razdelili v tri skupine. Sama sem bila v drugi skupini in moji učiteljici je bilo ime Jasna. Prvi dan smo plavali žabico, ki smo se jo učili že lani. Ker nam je žabica že šla, nam je drugi dan učiteljica pokazala tehniko kravla. Na začetku se mi je zdelo, da je zelo težko, a vaja dela mojstra. Tako smo četrty dan že vsi plavali kravl in kot ribice plavali gor in dol po bazenu. Prišla je težko pričakovana sobota. Učiteljica nam je zadnji dan plavalnega tečaja s štoparico merila čas preplavanja bazena. Nekateri so si priplavali zlatega, drugi srebrnega in tretji bronastega delfinčka.

Bilo je naporno, a zelo zabavno.

Monja KRAJNC, 2.b

JAZ

Jaz Vita,
meni je zares ime pita.
In sem čudovita.
Vita, ki leti in se v
Cedevito zaleti.
Od sedaj sem postala
cedevita,
ne Vita in ne več Vita,
ker jo pijem, sem brez
celulita, ampak še vedno
velika rita.

Vita Hojnik, 3.a

JAZ SEM JAZ

Jaz sem jaz,
odkar živim.
Čutim, mislim,
jem in spin.

Rebeka FILIPIČ, 1.b/9

PLAVALNI TEČAJ

Plavanje je zame nekaj lepega. Že dostikrat sem s starši in bratcem odšla na plavanje v ptujske toplice.

Tokrat smo imeli plavalni tečaj. Udeležila sem se ga že tretjič. Vsako leto je enako, plavamo prsno, žabico in se učimo plavati še kravl. Najlepše je bilo tisti dan, ko sem se spuščala po toboganu.

Veselim se poletja, morja in plavanja.

Barbara BABIČ, 2.b

MUCA IN MIŠKA

MUCA MIŠKO JE ULOVILA,
NA PODSTREŠJE SE JE SKRILA.

DRUGE MIŠKE CVILJO,
KAJ JE MUCA ZDAJ TO.

MUCA SE JE PRESTRAŠILA
IN MIŠKO JE IZPUSTILA.

UČENCI in UČENKE 1.b/8

RIMA

NEKAJ TI KIMA
IN TO JE RIMA

KO JE RIMA,
JE V MORJU PLIMA.

MATEJ BERE NA GLAS
IN NAS MOTI VES ČAS.

UČENCI NORIJO,
NIKOLI NE POPUSTIJO.

HRUŠKA DEBELUŠKA
IN JE DOLGA KOT MOJA (NUŠKA).

PROSIM, DA SE UMRITE
IN SE PESMI POSVETITE!

UČENCI in UČENKE 1.b/8

DAN IN NOČ NE ZASPIM,
RESNICO IŠČEM,
A JE NE DOBIM.
GOSPODIČNA MI POVEDALA,
KONČNA RESNICA JE TO,
AMPAK POVEDAL VAM JE NIHČE NE BO.

Živojin JOVANOVIĆ, 7.B/8

LJUBIL TE BOM ŠE DO JUTRI,
UPAM, DA TI BOM TO POVEDAL ŠE DANES,
ZATO TI BOM POSLAL KAR SMS:
IMEL BI TE CELO NOČ,
A POLJUBČEK TI BOM DAL
SAMO ZA LAHKO NOČ!!!

Jan LEŠNIK, 7.B/8

LISTJE ŠUMI,
JEŽEK BEŽI,
LISICA SE SKRIVA.
MAČEK JE V HIŠI,
KER ZUNAJ NI MIŠI.

Iva Milenkovič, 1.b/8

LJUBEZEN

Ljubezen je nekaj najlepšega na svetu,
vsak jo pozna in vsak jo ljubi.

Ljubezen, ljubezen moja dragocena skrivnost,
ljubezen je roža in moja skrivnost.

Ljubezen je cvet,
in najlepša za svet,
svet je ljubezen in
ljubezniv razcvet.

Nuša ERJAVEC, 3.a

POSVETILO

Eurovizija, Euro.	Eeee...!
Več izdelkov.	Vauu...!
Razvoj.	Rast!
Okno v svet!	Ooo...!
Potovanja.	Pot. Pot. Pot!
Automobili.	Ah!

MOJA MAMICA

Mamica mi pomaga
 narediti domačo nalogo.
 Mamica mi bere nadaljevanko Marijo Klaro.
 Z mamico riševa.
 Mami mi pomaga
 pospraviti otroško sobo.

Neja GRIL, 1.a/8

MOJA MAMICA

Z MAMICO RADI HODIVA NA SLADOLED.
 KUPI MI ŽVEČILNE. POMAGA MI NAREDITI
 SNEŽAKA. SKUPAJ NABIRAVA ROŽE. MAMI
 MI POMAGA PRI DOMAČI NALOGI. SKUHA
 NAJBOLJŠE KOSILO.

Elin KAMENŠEK KRAJNC, 1.a/8

Evropa

Evro maša bo valuta,
 brez carin bo maša meja.
 Ablek bo več in sadja tudi,
 cene bodo nižje, ljudi!

Eva Banko, 4.b

MOJA MAMICA

MOJA MAMI MI KUHA ODLIČNO VEČERJO.
 ZLOŽI MI SPODNJE PERILO. VEDNO MI
 PREBERE ENO PRAVLJICO. MAMI MI KUPI
 KINDER JAJČKE. RAD IMAM SVOJO
 MAMICO. MAMI ME POTOLAŽI, KADAR
 SEM ŽALOSTEN. IMAM ZELO DOBRO
 MAMO.

Aljaž PUŽ, 1.a/8

MOJA MAMICA

Z MAMICO RADA HODIVA NA SPREHODE.
 Z MAMICO RADA GLEDAVA TELEVIZIJO.
 SPOMLADI, KO SO DNEVI TOPLEJŠI, RADA
 KOLESARIVA IN ROLAVA. NAJRAJE PA SE
 ZVEČER Z MAMICO POCCRKLJAM V TOPLI
 POSTELJI.

Nino KOVAČIČ, 1.a/8

MAMA

MOJA MAMA JE MAMA POSTALA,
 KO SEM NA SVET PRIJOKALA.

VEDNO ZAME JE SKRBELA,
 VEDNO RADA ME JE IMELA,
 MI PESMICE PELA.
 KO SEM ZBOLELA,
 JE VSO NOČ OB MENI BEDELA.

SEDAJ, KO SEM ŽE VELIKA,
 ŠE VEDNO PERILO MI ZLIKA.
 ZA VSO DRUŽINO MAMA SKRBI,
 DA SKUPAJ SREČNI SMO VSI.

Klara MAJCEN, 7.b/9

Žan Žmavc in Timotej Rosič, 1.b/9

Tina KOJC, 5.a

MAMI

MAMA MOJA ENA JE NA SVETU.
NOBENE BOLJŠE NI OD NJE.
SEVEDA JE MOJA RES NAJBOLJŠA,
MOJA BOLJŠA JE OD VSEH.
VEDNO MOJA BO ZA VEDNO,
ZARES ZA VEDNO!

Vesna ROJKO, 7.b/9

Lára ZAVRNIK, 3.a

DRAGA MAMA!

ROŽA

OB DNEVU ŽENA
TI IZ SRCA ČESTITAM
IN ŽELIM VELIKO VESELJA
TER DOBREGA POČUTJA
MED TVOJIMI DOMAČIMI
IN MOJO RDEČO VRTNICO.
TVOJA HČI VIVIEN.

Vivien LORENČIČ, 7.b/9

To je moja roža,
ki me vedno boža.
Rada jo imam,
saj to je roža mojih sanj.
Zanjo res lepo skrbim,
jo negujem, jo zalivam
in ji pravljico pripovedujem.

Sara ZAVRNIK, 3.a

Urednica: Vlasta MLINARIČ
Odgovorni urednik: Ervin HOJKE
Lektorirala: Vlasta MLINARIČ
Računalniška obdelava: Matjaž ŽURAN
Priloga: Ervin HOJKE
Tisk: Štrakl d.o.o., Sv. Trojica
April 2004

OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

Prešernova ulica 31,
2250 Ptuj
tel: 02/749 2010,
fax: 02/749 2011,
e-mail:

group1.osmbom@guest.arnes.si